

Aldrig helt alene

Hvad nu hvis Ethan kom til skade igen, og der ikke var nogen til at hjælpe ham?

prøvede at rejse sig, men det føltes, som om der var ild i hans ben. Det gjorde så ondt!
»Hjælp!« råbte Ethan. Tårerne løb ned ad hans kinder. Børn og lærere løb hen for at hjælpe ham.

»Hvad er der galt?« spurgte en lærer.

»Jeg har brækket mit ben!«
Dette var ikke første gang, at Ethan havde oplevet et knoglebrud. Det var ikke engang anden eller tredje gang. Ethan havde knogleskørhed, en sygdom, der gjorde, at der nemt opstod brud på hans knogler. Selv små ting, som at træde ned af en kantsten eller støde ind i nogen, kan forårsage knoglebrud.

»Vi ringer til dine forældre, så de kan tage dig til lægen,« sagde læreren. »Det skal nok gå alt sammen.«

Ethan var glad for, at der var folk til at hjælpe ham. Det gjorde stadig meget ondt i hans ben, men han vidste, at han var i sikkerhed.

Mor og far kom hen på skolen og tog Ethan til læge. Han fik blå gips på sit ben og tog hjem for at hvile.

På grund af sit brækkede ben tilbragte Ethan meget tid i sengen. Han havde masser af bøger at læse i. Nogle gange kom hans venner over for at lege med ham. Men han kedede sig stadig.

En nat vågnede Ethan og kunne ikke falde i søvn igen. Han prøvede at slappe af, men han blev ved

med at bekymre sig. *Hvad nu hvis jeg brækker en knogle, og der ikke er nogen i nærheden, som for eksempel midt om natten?* tænkte Ethan. Hans hjerte hamrede. Han følte sig bange.

»Far!« råbte Ethan.

Far løb ind på Ethans værelse. »Hvad er der galt?«

»Jeg er bange,« sagde Ethan. »Hvad nu hvis jeg brækker en knogle igen, og der ikke er nogen til at hjælpe mig?«

Far satte sig ved siden af ham på sengen. »Det er en skræmmende tanke,« sagde han. »Selv når vi prøver at være forsigtige, kan der stadig ske slemme ting. Men uanset hvad, holder vor himmelske Fader øje med dig.«

»Så det betyder, at han altid er hos mig?« sagde Ethan.

»Præcis.« Far gav Ethan et blidt kram.

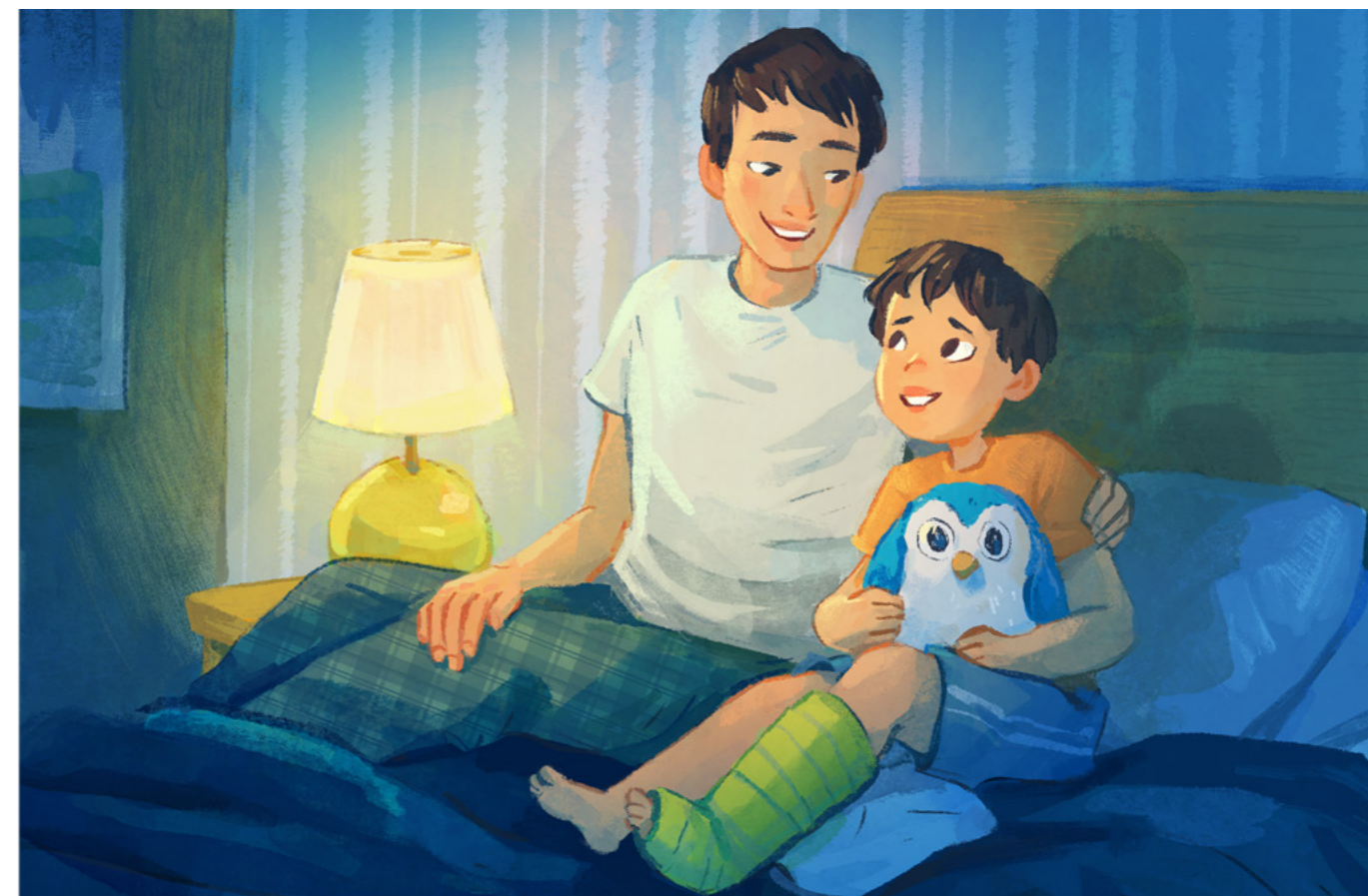
Ethan tænkte over, hvor hurtigt hans far var kommet for at hjælpe ham. Han vidste, at far elskede ham og altid ville hjælpe ham. Måske var vor himmelske Fader også sådan.

Næste dag læste Ethan et skriftsted i tidsskriftet *Vores Ven*. Der stod: »Vær derfor ved godt mod og frygt ikke, for jeg, Herren, er med jer og vil stå jer bi.«*

Ethan følte en ro og tryghed, da han læste det skriftsted, præcis som han havde følt, da han talte med far. Han vidste, at det var Helligånden, der trøstede ham. Det føltes ligesom, da han fik et kram af sin far.

Jeg kommer nok til at brække flere knogler, tænkte Ethan, men jeg behøver ikke at være bange. Han vidste, at han aldrig ville være helt alene. ●

*L&P 68:6.

ILLUSTRATIONER: SIMINI BLOCKER

Hvornår har I følt vor himmelske Faders kærlighed?